

Newfoundlandinkoira

Newfoundlandinkoiran historia

Newfoundlandinkoiran alkuperä on Newfoundlandissa, Kanadassa. Ennen eurooppalaisten tuloa intiaaneilla oli koiria ja John Cabotin "uudelleen löytäessä" 1497 Newfoundlandin eurooppalaiset havaitsivat hyväksi kalastuspaikaksi Newfoundlandin rannikon, jonne portugalilaiset, ranskalaiset, englantilaiset ja baskit saapuivat käyttämään näitä rikkaita kalavesiä ja toivat myös todennäköisesti alueelle tullessaan koiria, jotka mahdollisesti myös vaikuttivat paikalliseen koirakantaan. Myöhemmässä vaiheessa kun eurooppalaiset asuttivat Newfoundlandin ja edelleen toivat koiria tullessaan, myös nämä sekoittuivat paikalliseen koirakantaan. Kova ilmasto, maantieteellinen eristyisyys ja paikallisten viljelijöiden ja kalastajien vaatimukset koiran käytölle tuottivat ison, vahvan, paksuturkkisen koiran, jonka nykyisin tunnemme newfoundlandinkoirana.

Newfoundlandinkoiria oli jonkin verran erityyppisiä ja pienemmistä St. Johnin koirasta kehitettiin myöhemmin labradorinnoutaja.

Värejä oli näinä aikoina runsaasti erilaisia, joskin mustat ja valkoiset mustin merkein eli ns. landseerit olivat ilmeisesti enemmistö tai ainakin suosituimmat. Väreistä löytyi kuitenkin mm. black-and-tan, tiikerijuovainen ym.

Nykyään rotumääritelmässä hyväksytyt värejä ovat musta, ruskea ja valkoinen mustin merkein.

Kaupankäynnin yhteydessä newfoundlandinkoirat löysivät tiensä Englantiin, jossa näistä kookkaista koirista tuli suosittuja. Rotuun on todennäköisesti Englannissa lisätty muitakin rotuja mutta tarkkojen tietojen puutteessa ei voida varmasti sanoa mitä rotuja nämä olivat. Ensimmäiset newfoundlandinkoirat osallistuivat Birminghamin koiranäyttelyyn vuonna 1860, rodun rekisteröinti aloitettiin 1878 Isossa-Britanniassa ja ensimmäinen rotuyhdistys perustettiin 1886. Newfoundlandinkoirat löysivät tiensä myös muihin Euroopan maihin, Suomeen tuli ensimmäinen nöffi 1883.

Ensimmäinen maailmansota lähes tuhosi rodun ja toinen maailmansota täydensi tuhoa, mutta

onneksi Yhdysvaltoihin sotia paljon koiria varsinkin Isosta-Britanniasta, joten rotua pidettiin tänä aikana yllä pääasiassa yhdysvaltalaisin voimin. Suomen newfoundlandinkoiran jalostus alkoi pääasiallisesti

vasta toisen maailmansodan jälkeen ja suurin vaikutus nöffien jalostukseen Suomessa oli 1950-luvun vaihteessa tänne tuoduilla Theresia van Drie Anjersilla ja Pere Noble van Nordwigenillä. Useimpien Suomessa kasvatettujen koirien taustalta voi vieläkin löytää nämä kaksi koiraa. Suomen newfoundlandien ulkonäön taso oli 1950-luvun lopulla ja 1960-luvulla erittäin kovatasoista. Koiria vietiinkin myös ulkomaille. Huomiota herätti myös Suomessa

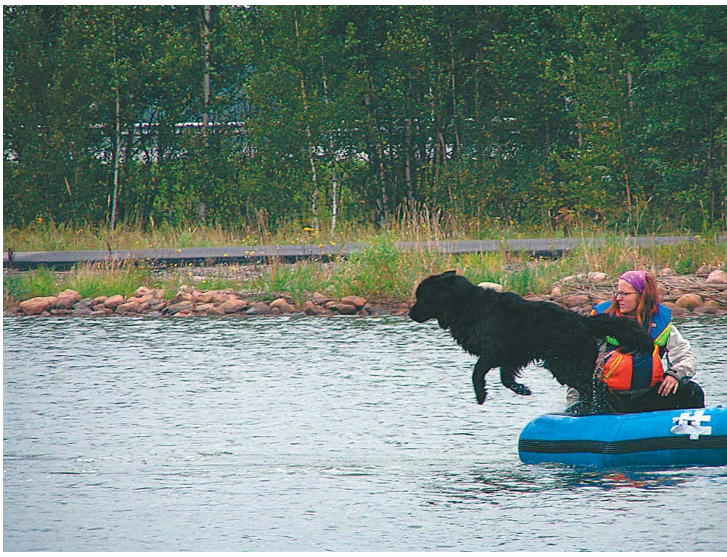
syntyneet landseer-väriset koirat, joita maailmallakaan ei tuohon aikaan ollut paljoa.

Elämää newfoundlandinkoiran kanssa

Luonteeltaan nöffi on rakastava, hyväntahtoinen, lempeä ja ystävällinen, vihaiset nöffit ovat harvinaisia. Jopa välinpitämättömästi tai huonosti kohdellutkin yksilöt ovat yleensä täynnä rakkautta kaikkia kohtaan, jos niille vain annetaan mahdollisuus sen osoittamiseen. Joskus tämä suuri sydän ja iloinen mieli myös aiheuttaa ongelmia, sillä kyseessä on iso koira ja jollei perusopetus ole kunnossa voi vieraililla olla yht'äkkiä monta kymmentä kiloa märkää, kuraista, rakastavaa, nuolevaa nöffiä eikä kaikkien huumori riitä tähän, joten vähintään perusopetus koiralle on tarpeen jotta sekä koiralla että ihmisillä on hyvä olla.

Nöffi on iso ja karvainen koira, joka tuo mukanaan hiekkaa ja roskaa. Turkin kunnosta huolehtiminen kuuluu viikottaiseen perushuoltoon. Turkki pitää käydä läpi kammalla kerran viikossa mutta mikäli harjaa turkin pari kertaa viikossa, ainakin tärkeimmistä kohdista (esim. jalkojen taiteista, korvien taustoista, takapuolesta), kampaaminen ei ole mikään iso urakka.

Nöffien sairauksiin kuuluu isosta koosta johtuen lonkka- ja kyyränniveldysplasia, sekä jonkin verran iho-, silmä- ja sydänsairauksia.

Kokoonsa nähden aikuinen newfoundlandinkoira ei tarvitse isoa tilaa, mutta kuten kaikki rodut, riittävästi ulkoilua ja mielekästä toimintaa.

Harrastaminen newfoundlandinkoiran kanssa

Rodulle ominainen harrastus on vesipelastus, kuuluhan rodun historiaan myös mm. kalastajien apuna toimiminen sekä laivojen köysien vienti maihin. Rotu sopii fyysisesti erittäin hyvin lajiin, kaksinkertainen vettähyllivä karvapeite suojaa kylmältä ja varpaiden väleissä olevat ihokalvot – räpylät – helpottavat ja nopeuttavat vedessä liikkumista.

Vepeilyssä harjoitetaan koira siirtämään esineitä ja ihmisiä vedessä käskyn mukaan. Suomeen laji tuli vuonna 1989. Vesipelastuskokeiden tarkoituksena on pitää yllä erityisesti landseer- ja newfoundlandinkoirarotuisten koirien uintitaitoa ja pelastusvaistoa.

Näyttelyharrastus: näyttelyssä arvostellaan koira verrattuna rotumääritelmiin. Näyttelyyn voi osallistua virallisesti rekisteröity, Suomen kennelliiton näyt-

kin suosittu harrastusmuoto. Siinä toimimaan käskyjen yhteistyössä oh-

Tottelevaisuuskoulu-

paikallisissa koira-

Suomen.

On olemassa

harrastus-

kin suosittu harrastusmuoto. Siinä toimimaan käskyjen yhteistyössä oh-

Tottelevaisuuskoulu-

paikallisissa koira-

Suomen.

On olemassa

harrastus-

kin suosittu harrastusmuoto. Siinä toimimaan käskyjen yhteistyössä oh-

Tottelevaisuuskoulu-

paikallisissa koira-

Suomen.

On olemassa

harrastus-

kin suosittu harrastusmuoto. Siinä toimimaan käskyjen yhteistyössä oh-

Tottelevaisuuskoulu-

Suomen newfoundlandinkoirayhdistys r.y.

Suomen newfoundlandinkoirayhdistys r.y. – Finska newfoundlandhundsföreningen r.f. on virallinen rotuyhdistys ja perustettu vuonna 1952. Toiminta kattaa koko maan, mutta paikallisiakin alaosastoja on perustettu aktiivisten jäsenten toimesta.

Jäsenetuna on mm. NF-uutiset, neljästi vuodessa ilmestyvä lehti, jossa käsitellään nöffin kanssa elämistä ja harrastamista.

Lehden lisäksi yhdistys julkaisee tilastonumeroa, jossa on edellisen vuoden näyttely- ja koetulokset, rekisteröidyt pentueet, terveystulokset ym. tietoa. Yhdistys järjestää myös koulutusta ja erilaisia tapahtumia. Lisäksi yhdistys ylläpitää kotisivuja osoitteessa

www.newfoundland.fi

Tässä lepää olento, joka oli kaunis, mutta ei turhamainen, voimakas, mutta ei pöyhkeä, rohkea, mutta ei julma, ja jolla oli kaikki ihmisen hyveet, mutta ei ainuttakaan hänen pahettaan. Nämä säkeet olisivat tyhjää imartelua, jos ne olisi kirjoitettu ihmisen muistolle. Mutta Boatswainin, koiran, muistolle ne tekevät oikeutta, Boatswainin, joka syntyi Newfoundlandissa toukokuussa 1803 ja kuoli Newstead Abbey'ssä 18. marraskuuta 1808.

(Lordi Byronin newfoundlandinkoiralleen kirjoittama muistokirjoitus.)

Yhdistyksen toimihenkilöitä:

Teppo Soisalo, pj

p. 0400- 527 390 teppo.soisalo@co.inet.fi

Katariina Isoluoto, varapj

p. 040- 534 4777 jarel@jarel.fi

Sari Gestranus, sihteeri

p. 040- 509 0303 honkanalle@jippii.fi

Miia Havikallio, jäsenasiat

p. 040-718 0490 miia.havikallio@fimnet.fi

Kristiina Maunula, tarvikemyynti

p. 050- 517 7719 kristiina.maunula@kotinet.com

Nina Simonen, pentuvälittäjä

p. 050- 544 5674 nina.simonen@saunalahti.fi